

[Ragnhild Andersen.]

Ret til deres 12 Dages Ferie. Baade Tjenestemænd og Arbejdere burde have 3 Ugers Ferie, ikke efter 12 Aars Forløb, men naar de arbejder i Produktionen. Jeg ser da ogsaa, at selv Arbejdsgiverforeningens Formand, Hans L. Larsen, udtaler, at det ikke er urimeligt, at Ferierne forlænges. Ganske vist er Arbejdsgiverforeningens Formands Kommentarer alt andet end rigtige, hvad jeg lige har berørt, men der ligger i hvert Fald i hans Udtalelse en Indrømmelse af, at det er et rimeligt Krav, der her er rejst fra Arbejdernes Side, om længere Ferie.

Kravet om en forbedret Ferielovgivning er ikke bare et almindeligt Krav, man stiller, men jeg tror at turde sige, at det er et af de levende Krav, et af dem, som hver Dag, ikke mindst i disse Uger, hvor Vejret giver ethvert Menneske Længsel efter Ferie, trænger sig paa. Feriespørgsmaalet diskuteres livligt paa Arbejdspladserne i Øjeblikket, og der presses paa for at komme frem i den rigtige Retning. For kort Tid siden har Centralforeningen af fagorganiserede Arbejdere under Krigsministeriet henvendt sig til Krigsministeriet med Ønske om 3 Ugers Ferie med fuld Feriegodtgørelse, og da Guld-, Sølv- og Elektropletarbejderne for faa Dage siden havde Kongres, besluttede man ligeledes at rejse Kravet om en forbedret Ferielovgivning. Disse Arbejdere ser ogsaa, hvad den højtærede Arbejdsminister var inde paa, at man i vore Nabolande, baade i Norge og Sverige, er naaet længere end vi, ja, for Norges Vedkommende endda et meget langt Skridt længere. Der tales i disse Dage saa meget om Betydningen af Samarbejde i Norden, og man maa erkende, at her var der Brug for lidt af dette Samarbejde, naar man ved, at det norske Storting den 7. November 1947 vedtog en Lov, som sikrer alle norske Arbejdere Ret til 3 Ugers Ferie med Løn. Interessant er det i denne Forbindelse, at Sundhedsdirektoratet i Norge meget stærkt understreger Betydningen af den forlængede Ferie og henviser til, at det med Henblik paa den raadende Mangel paa Arbejdskraft er en særlig vigtig Opgave at tage Vare paa Befolkningens Sundhed og Arbejdsevne, og over for Frygten for, at Produktionen skal gaa ned, naar Ferien udvides, siger Fagbevægelsens Folk i Norge, at man er overbevist om, at det, der gaar tabt i Arbejdstimer, vil blive mere end opvejet gennem den øgede Arbejdsglæde og den øgede Arbejdseffektivitet.

Mit Parti har fremsat dette Lovforslag, fordi dets Gennemførelse er ønsket

af en meget, meget stor Del af Danmarks Befolkning, og fordi dets Gennemførelse vil gavne Sundheden og fremme Arbejdsglæden hos Arbejderbefolkningen. Og selv om den højtærede Arbejdsminister stiller sig noget afvisende og siger, at Regeringen endnu ikke har ment at kunne fremsætte Forslag om en forbedret Ferieordning, tror jeg dog, den højtærede Arbejdsminister maa give mig Ret i, at Rigsdagen er det rette Forum til at fremkomme med et saadant Forslag. I Overenskomstsituationen har man i Aar fra Fagbevægelsens Ledelse Gang paa Gang givet Udtryk for, at selv om Feriekravet var brændende for Organisationerne, kunde det ikke løses af en enkelt eller flere Organisationer under Overenskomstforhandlingerne, men maatte løses samlet og ad Lovgivningens Vej. Naar dette er sagt af Fagbevægelsens Ledere, maa det vel ogsaa være rigtigt, at vi faar Spørgsmaalet frem til Behandling her i Rigsdagen, saa maa det ogsaa være rigtigt, at vort Parti har stillet Forslaget om 3 Ugers Ferie med 8 pCt. Feriegodtgørelse. Naturligvis er vi ikke uvidende om, at det er et stort Lovforslag, det drejer sig om, men da det omfatter saa mange Tusinde Arbejdere, deres Ønsker og berettigede Krav til Tilværelsen, er det rigtigt, at vi tager det op her, at vi behandler det i et Udvalg, og at vi finder frem til det, som Arbejderne ikke naaede i Overenskomstsituationen, men som de uden Tvivl haaber, venter og regner med, at den høje Rigsdag og ikke mindst den socialdemokratiske Regering vil gaa ind for at gennemføre.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg paa mit Partis Vegne Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i det høje Ting.

Peder Knudsen: Den socialdemokratiske Gruppe har den allerstørste Sympati for det foreliggende Lovforslag. Vi forstaaer saa udmærket, at dette Spørgsmaal er levende blandt Arbejderne, fordi det forcerede Arbejdstempo ganske simpelt nødvendiggør Ferie, og det kan siges med Rette, at 14 Dages Ferie ikke er tilstrækkeligt til at hvile ud i, men at det er rimeligt, at man faar 3 Ugers Ferie. Spørgsmaalet kan saa rejses, hvorvidt man skal have 3 Ugers sammenhængende Ferie eller 14 Dage om Sommeren og 8 Dage om Vinteren. Men vi er ogsaa enige med den højtærede Arbejdsminister i, at Tidspunktet ikke er inde til Gennemførelse af Lovforslaget. Det kan ikke bestrides, at en Forlængelse af Ferien vil betyde en Indskrænkning af Antallet af Arbejdstimer, og da der paa adskillige Arbejdsomraader er